

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Sžf/60/2012
Identifikačné číslo spisu:	5011200285
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5011200285.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu : Z. N. J., bytom T. XXX/XX, N. W., proti žalovanému : Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Nová ulica 13, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/228/79-9009/2011/993202-r zo dňa 25. januára 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 21S/22/2011-43 zo dňa 11. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/22/2011-43 zo dňa 11. júla 2012 v časti výrokov II a III p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením vo výroku I. priznal žalobcovi v súlade s ustanovením § 138 ods. 1 vety prvej Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, II. výrokom podľa § 30 OSP v znení účinnom od 1. januára 2012 odkázal žalobcu na Centrum právnej pomoci vo vzťahu k jeho žiadosti o ustanovenie advokáta a III. výrokom žalobcu vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia súdu preukázal, že podal Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vo vzťahu k II. výroku uviedol, že novela § 30 OSP vykonaná zákonom č. 332/2011 Z. z. s účinnosťou od 1. januára 2012 odňala súdom rozhodovaciu právomoc ustanovovať účastníkovi právneho zástupcu na účely poskytovania kvalifikovanej právnej pomoci a túto právomoc preniesla na Centrum právnej pomoci. Poukázal na to, že v prípade, ak účastník požiada o ustanovenie zástupcu z radov advokátov a súd má za to, že u účastníka sú predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, je povinný ho odkázať na Centrum právnej pomoci, v opačnom prípade, túto povinnosť odkázania nemá. V danom prípade, priznajúc žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu, odkázal žalobcu v súlade s ustanovením § 30 OSP na Centrum právnej pomoci a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní súdu preukázal, že Centru právnej pomoci žiadosť o poskytnutie právnej pomoci podal.

Proti výrokom II a III uznesenia krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie v časti II. a III. výroku zrušil, a to napriek skutočnosti, že už z opatrnosti predložil súdu žiadosť o poskytnutie právnej pomoci Centru právnej pomoci v Žiline. V odvolaní poukázal na to, že v tej istej veci a o tej istej žiadosti rozhodoval už Najvyšší súd Slovenskej republiky, a to uznesením sp. zn. 6Sžf/38/2011 z 10. mája 2012 tak, že zrušil uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/22/2011-24 z 29. júna 2011 a v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „...účastníkovi, u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, ustanoví sudca alebo poverený zamestnanec súdu na jeho žiadosť za zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu, ak je to potrebné na ochranu jeho záujmov...“ a ďalej, že „... pri posudzovaní splnenia podmienok ustanovenia § 30 OSP musí zohľadniť aj okolnosť, či takáto pomoc je pre účastníka nevyhnutá a či bez nej by sa sťažilo uplatnenie základného práva na súdnu ochranu účastníka...“. Domnieval sa, že súd prvého stupňa sa pri opätovnom rozhodovaní o jeho žiadosti o ustanovenie zástupcu z radov advokátov mal riadiť právnym názorom a obsahom citovaného uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, a teda buď ustanoviť za zástupcu Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného do zoznamu podľa osobitného predpisu

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach podaného odvolania (§ 212 ods.1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je nedôvodné.

Žalobou doručenou súdu prvého stupňa dňa 11. apríla 2011 sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. I/228879-9009/2011/993202-r zo dňa 25. januára 2011, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Daňového úradu Žilina II č. 894/230/69095/10/Rem zo dňa 5. októbra 2010, ktorým prvostupňový správny orgán vyrubil žalobcovi rozdiel dane z príjmov fyzických osôb podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení ku dňu vydania rozhodnutia za zdaňovacie obdobie 2006 v sume 277,63 €.

Podľa § 30 OSP v znení účinnom od 1. januára 2012 účastníka, ktorý požiada o ustanovenie advokáta a u ktorého sú predpoklady, aby bol oslobodený od súdnych poplatkov, súd odkáže na Centrum právnej pomoci. O tejto možnosti súd účastníka poučí.

Podľa § 372u OSP na konania začaté do 31. decembra 2011 sa použijú predpisy účinné od 1. januára 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 6Sžf/38/2011 zo dňa 10. mája 2012 zrušil predchádzajúce uznesenie krajského súdu č. k. 21S/22/2011-24 zo dňa 29. júna 2011 a vec mu vrátil na ďalšie konanie, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia citoval nedopatrením ustanovenie § 30 ods. 1 OSP účinné do 31. decembra 2011, ktoré poskytovalo konajúcemu súdu možnosť ustanoviť za zástupcu účastníka Centrum právnej pomoci alebo advokáta zapísaného v zozname podľa osobitného predpisu. Ustanovenie § 30 OSP však bolo s účinnosťou od 1. januára 2012 zmenené zákonom č. 332/2011 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, pričom z intertemporálneho ustanovenia § 372u jednoznačne vyplýva, že na konania začaté do 31. decembra 2011 sa použijú predpisy účinné od 1. januára 2012.

Preto krajský súd v odvolaní napadnutých výrokoch II a III nepochybil, keď aplikujúc ustanovenie § 30 OSP, účinné od 1. januára 2012, žalobcu odkázal na Centrum právnej pomoci a zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia napadnutého uznesenia konajúcemu súdu preukázal, že žiadosť o poskytnutie právnej pomoci podal.

Z vyššie uvedených dôvodov preto najvyšší súd napadnuté uznesenie vo výrokoch II a III ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.